

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านประเด็นความรู้การเผยแพร่งานวิจัย และงานสร้างสรรค์

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง ดร.สุพัตรา ประดับพงศ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก ดร.สุพัตรา ประดับพงศ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

ดร.สุพัตรา ประดับพงศ์ ดำรงตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์โดยให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการทำวิจัย การขออนุมัติวิจัย การนำเสนอผลงานวิจัย และการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ นอกจากนี้ยังเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตร ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มีหน้าที่รับผิดชอบให้คำปรึกษาคณะคณาจารย์แก่นักศึกษาในหลักสูตร และการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ

4. เรื่องที่เล่า

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานงานวิจัย (Research Publication)

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

การวิจัยเป็นพันธกิจหลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้บริหารต้องสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรอาจารย์ และนักศึกษาทำวิจัยอย่างเป็นระบบ มีกรอบแนวคิด รูปแบบ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยที่ถูกต้อง เพื่อค้นหาคำตอบความรู้ใหม่ๆ หรือนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนหรือสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ผลการวิจัยที่มีคุณภาพจึงควรได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อวงวิชาการและแก่สาธารณชน การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยจึงเป็นวิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่สำคัญ

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรค หรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางแก้ไข

● บทความวิจัยที่ได้รับการตอบรับต้องครอบคลุมสาระตามกระบวนการวิจัย เป็นต้นว่า ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานหรือคำถามของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย ผลการวิจัย การอภิปรายและสรุปผล และข้อเสนอแนะ เป็นต้น โดยต้องเขียนในแต่ละส่วนให้กระชับ ชัดเจน ถูกต้อง สมเหตุสมผล และสัมพันธ์กัน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และเป็นภาษาทางการวิจัย และใช้รูปแบบการเผยแพร่ตามที่กำหนดไว้ในวารสารที่จะตีพิมพ์

● ข้อควรตระหนัก บทความวิจัยที่มีการคัดลอกผลงานคนอื่นโดยไม่อ้างอิง (Plagiarism) และการตีพิมพ์ผลงานซ้ำของตนเอง (Duplication) เป็นการกระทำที่ผิดจรรยาบรรณนักวิจัย อาจถูกปฏิเสธหรือเพิกถอนไม่ให้มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบคือผู้เขียนบทความวิจัยหรือนักศึกษาคาดการศึกษาล่วงหน้าเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานของวารสารวิชาการที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการ เช่นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลTCI ในบัญชีรายชื่อของสมศ. ประกอบกับปัญหาระยะเวลาต้องเร่งส่งบทความต้นฉบับให้ทันภายในระยะเวลาดังกล่าวที่กำหนด ดังนั้นแนวทางในการแก้ไขคือ ผู้เขียนบทความที่ต้องการตีพิมพ์เผยแพร่ ต้องมีการวางแผนล่วงหน้า และมีการบริหารจัดการเวลาที่สามารถผลิตบทความที่มีคุณภาพ ไม่กระทำผิดจรรยาบรรณของนักวิจัย และบทความต้องผ่านการอ่านจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Reviewers) ในเรื่องนั้นๆ

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มีการวางแผนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย
อย่างเป็นระบบมากขึ้น ทำให้บทความมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานของวารสาร จึงทำให้บทความได้รับการพิจารณา
ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ